

Jens Thoft (SF):

For det første må jeg fastslå, at personligt engagement i en sag nu ikke er at kimse ad.

For det andet må jeg fastslå, at det mobile pengesystem, som fru Elisabeth Arnold gav udtryk for at hun ikke brød sig specielt meget om, har hun altså selv medvirket til.

For det tredje: Folketingets flertal pålagde i en beretning, som blev afgivet den 8. juli 1983, regeringen at undersøge mulighederne, og det er regeringen aldrig blevet færdig med. Det er jo vilkårene; sådan går det somme tider. SF mistede tålmodigheden og fremsatte et egentligt lovforslag i 1985; jeg må erkende, at der var visse ufuldkommenheder i lovforslaget, og det blev derfor aldrig vedtaget.

Når vi derfor fremsætter et beslutningsforslag denne gang, har det til formål at sikre, at vi har Skatteministeriets mange dygtige embedsfolk bag et sådant lovforslag. Det er svært at lave lovforslag, som er uden huller og mangler, det må jeg erkende, og derfor er det da ikke uden betydning at have ministeriets embedsværk bagved.

Til sidst vil jeg gerne spørge fru Elisabeth Arnold direkte, for jeg forstod af det svar, fru Elisabeth Arnold gav, at heller ikke de retssikkerhedsgarantier, jeg forsøgte at indbygge, var hun tilfreds med: Generer det ikke fru Elisabeth Arnold, at almindelige mennesker til daglig kommer til at betale slamberternes skat?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jo, det generer mig, at jeg skal betale andre menneskers skat. Det generer mig også, at der foregår overfald og tyverier, færdselsregelovertrædelser og andre lovbrud her i landet. Men det er jo ikke det samme som at lave decentralisering af skattelovgivningen og decentralisering af retsplejen og undergravning af retssikkerheden.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal undlade at komme med lange principielle betragtninger. Jeg tror, vi alle synes, det er forkasteligt, når der laves arrangementer, hvor man snyder andre. Men jeg tror samtidig, vi kan blive enige om, at vi må have nogle retsprincipper, hvor vi afviser vilkårlighed.

Det er ud fra det sidste hensyn – at vi må have retsprincipper for at undgå vilkårlighed – at jeg mener, dette forslag går i en retning, som jeg ikke vil finde rigtig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om aktivering af erhvervspassive.

Af Mimi Jakobsen (CD) m.fl.
(Fremsat 12/11 92).

Forslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Arbejdsministeren (Kirkegaard):**

Centrum-Demokraterne har fremsat et beslutningsforslag om, at modtagere af arbejdsløshedsdagpenge, førtidspension og kontanthjælp i alderen 26-60 år skal have mulighed for årligt at tjene op til 25.000 kr. uden konsekvenser for de pågældendes overførselsindkomst fra det offentlige.

Der er knyttet en række betingelser til forslaget; f.eks. skal en arbejdstager have været ledig i mindst 6 måneder for at blive omfattet af ordningen.

Lad mig sige straks, at jeg kan tilslutte mig hovedintentionen i forslaget, nemlig at give de ledige et økonomisk incitament til selv at forsøge at opnå en tilknytning til arbejdsmarkedet og dermed også blive bedre rustet til ansættelse på almindelige vilkår på et senere tidspunkt. Med henblik på de kommende overve-